

COPȘA MICĂ 2010

*Sărbătorile pascale să vă aducă
bucurii, căldură în case și în suflete!*

Lumina Pascală

*Hristos
a înviat!*

Veniți de luați lumină!

Crucea comunității

Fiecare comunitate are nevoie de un simbol. La Copșa Mică comunitatea se dorește a fi unită prin intermediul unei cruce. Nu una oricare, ci construită prin forța și contribuția tuturor, astfel încât să reprezinte o punte de comunicare și legătură între membrii comunității. O cruce plină de simboluri, la care fiecare să aibă un aport. Una, care să fie atât un obiectiv turistic, dar, în același timp, unică prin concept și realizare.

Crucea comunității

Fiecare comunitate are nevoie de un simbol. La Copșa Mică comunitatea se dorește a fi unită prin intermediul unei cruce, simbol menit să adune în umbra ei pe toți membrii comunității, ca după un standard. Crucea nu este una oricare, ci construită prin forța și contribuția tuturor, astfel încât să reprezinte o punte de comunicare și legătură între membrii comunității. O cruce plină de simboluri, la care fiecare, smerit, să aibă un aport. Una, care să fie atât un obiectiv turistic, unică prin concept și realizare.

Într-o comunitate mai mică sau mai mare, cheia succesului în ducerea planurilor la bun sfârșit este uniunea. Pornind de la ideea că într-o societate dezbinată nimic nu funcționează, acum șase ani, la Copșa Mică a apărut ideea montării unei cruce unice în România, prin modul în care va fi construită, prin ceea ce va însemna pentru localnici și prin faptul că va deveni un obiectiv turistic. „Acum șase ani, în momentul în care am ajuns la conducerea Primăriei am constatat că aveam o comunitate extrem de divizată. Erau împărțiți oamenii în tot felul de grupuri de prietenii, interese și așa mai departe. Am stat atunci și am gândit cum ar fi cel mai bine să unim oamenii. Să-i aducem la petreceri și alte întâlniri de genul acesta nu mi s-a părut o idee prea grozavă pentru că la bine

toată lumea se simte în ordine, iar atunci când e vorba de făcut treabă, fiecare încearcă să se eschiveze. Am considerat că trebuie să-i angrenăm pe toți într-un proiect la care fiecare să aibă o contribuție”, spune Daniel Tudor Mihalache, primarul orașului.

Toți purtăm o cruce

Ideea de bază de la care s-a pornit în demararea proiectului a fost că fiecare om are o „cruce a sa”. Practic, fiecare are o responsabilitate în viață, atât în plan sufleteș, cât și în viața de zi cu zi. Tocmai de aceea, sub titlul generic „Toți purtăm o cruce”, s-a dorit ca oamenii să fie uniți prin crezurile și dificultățile pe care le au. Mai mult, fiecare trebuie să aibă o parte de contribuție la „Crucea tuturor”, a comunității, cu binele și răul de care se lovește. „Ne-am dorit să fie ceva plin de simbol. Fiecare trebuie să ne ducem crucea noastră, adică viața de zi cu zi, cu bune, cu rele. Dat fiind faptul că trăim într-o comunitate, în care trebuie să ne descurcăm, m-am gândit ca toți să ne unim aceste mici cruce, într-una mare, a tuturor, pentru că atunci vom fi mai puternici”, explică primarul Mihalache.

„**D**oamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ne-ai dat-o nouă, că se-ngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre Puterea ei, căci morții i-ai sculat și moartea ai călcat. Pentru aceasta ne închinăm Îngropării Tale și Învierii”
Troparul de la Sfânta Taină a Maslului.

Unică prin concept

Pe lângă simbolistică, planul construcției crucii este și el unul extrem de interesant. Practic, crucea cea mare trebuie realizată dintr-o sumedenie de bucățele mai mici, din lemn sau metal, care apoi trebuie asanlate direct pe locul unde urmează să fie amplasată. Mai mult, fiecare membru al comunității trebuie să-și ducă propria parte din cruce, în cadrul unui lung șir care să cuprindă toții membrii, de la cei mai mici, până la cei mai vârstnici. Practic, asemănător momentului în care Isus a fost răstignit pe cruce, drumul fiecăruia este, pe de o parte atât o datorie, cât și o jertfă. „În primul rând la construcția acestei cruce trebuie să contribuim cu toții. Ne-am gândit că fiecare să contribuie cu cât poate, dar fără a spune cine și cu cât a sprijinit. Totul trebuie făcut anonim. Fiecare să participe cu smerenie la acest proiect. Nu contează cine și cum a putut să susțină, pentru

că, până la urma urmei, suntem membrii aceleiași comunități. Din fondurile strânse, ne-am gândit ca elevii de la Liceul de Artă să gândească modelul unei cruce care să poată fi divizată într-o sumedenie de părți ca la un puzzle. Câte o bucățică pentru fiecare membru al comunității”, spune primarul orașului.

Obiectiv turistic

Proiectul Crucea de la Copșa Mică se dorește a fi și un obiectiv turistic. Tocmai de aceea se dorește amplasarea sa într-un loc cu vizibilitate maximă. „Această cruce poate fi un obiectiv turistic. Poate atrage oameni în zonă, care atunci când sunt în trecere prin oraș să zăbovească câteva clipe măcar la crucea noastră. Ne-am dorit să o amplasăm pe cel mai înalt deal din zonă, dar a trebuit să renunțăm datorită faptului că studiul geo ne-a demonstrat faptul că nu rezistă greutatea”, mai spune Daniel Tudor Mihalache.

Proiectul se reia

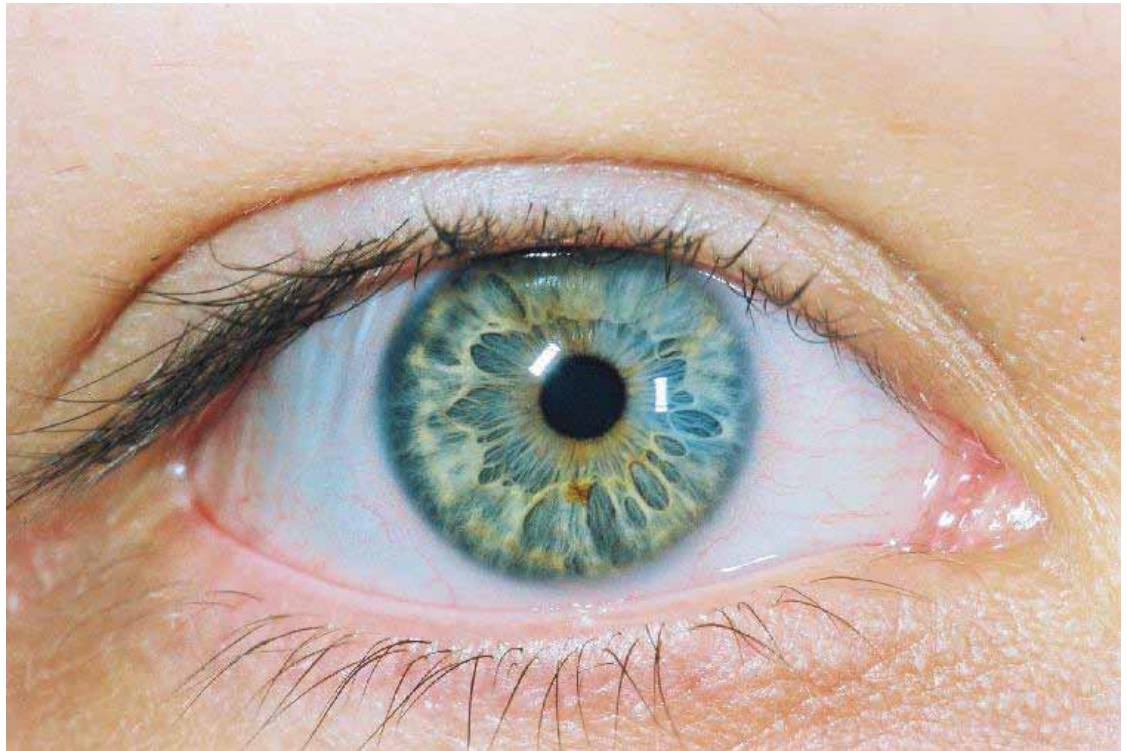
Proiectul Crucii a fost pentru moment abandonat. Asta nu pentru mult timp, întrucât administrația dorește să-l repună pe tapet. „După ce am aflat că nu putem să o amplasăm pe acel deal, am pierdut din elan, după care l-am abandonat de tot. Acum credem că este un moment prielnic de a-l relua”, încheie Mihalache.

Grupul de Dezbateri Publice din Copșa Mică

Ochiul atent al orașului

O primărie eficientă este aceea care știe, în permanență, care sunt prioritățile reclamate de cetățeni. Primăria din Copșa Mică a înțeles acest lucru și, pentru a avea cât mai repede beneficii, a înființat Grupul de Dezbateri Publice, structură care are menirea de a veghea asupra orașului pentru a identifica care sunt cele mai stringente probleme ale locuitorilor și, de ce nu, cele mai bune soluții la acestea.

Grupul de Dezbateri Publice a fost înființat din inițiativa primarului Daniel Tudor Mihalache, la începutul anului 2009. „Idea a venit tocmai din nevoia de a realiza o cât mai bună colaborare și comunicare între autoritatea publică locală - respectiv Consiliul Local și aparatul de speciali-

tate al primarului - și locuitorii orașului”, consideră primarul din Copșa Mică.

Vorbesc în numele cetățenilor

Daniel Tudor Mihalache povestește că, pentru a atrage atenția copșănenilor, s-au lipit afișe și s-a mediatizat proiectul cu sprijinul membrilor Sfatului Bătrânilor. Reacția cetățenilor nu a întâr-

ziat să apară, pentru că, după o perioadă de de aproximativ o lună, oamenii și-au anunțat dorința de a se înscrie pe listele grupului. „În prezent lista cuprinde 33 persoane, care sunt anunțate asupra evenimentelor importante, prin plicuri la adresele specificate de acestea, iar membrii Grupului de Dezbateri Publice vin de fiecare dată când sunt convocați. Își expun punctul lor de vedere și punctul de vedere al celorlalți locuitori cu care se consultă în prealabil”, explică Daniel Tudor Mihalache.

Asigură canalul de comunicare directă

Până în prezent, Grupul de Dezbateri Publice a participat

la diverse dezbateri, expunându-și opiniile și spunându-și punctul de vedere pe diverse teme, precum bugetul local, impozitele și taxele, strategia locală de dezvoltare, proiectele de modernizare a orașului, etc. „Consider că rolul Grupului nu este numai acela de a sfătui autoritățile locale. Cred că membrii lui au rolul de a asigura fluxul informațional dinspre cetățeni către primărie și invers”, consideră primarul din Copșa Mică.

Participă la toate manifestările orașului

Potrivit lui Daniel Tudor Mihalache, membrii Grupului de Dezbateri Publice sunt invitați la toate eve-

nimentele culturale sau educative care se organizează în oraș, pe parcursul unui an, respectiv acoperă toate zonele în care este împărțit orașul, astfel că poziționarea lor este foarte utilă pentru a afla diverse probleme specifice zonei în care locuiesc. „Primesc diverse informații ale compartimentelor și departamentelor din cadrul Primăriei, pot solicita și primesc, în cel mai scurt timp posibil, răspuns la solicitările lor de a afla informații cu caracter public”, mai spune Daniel Tudor Mihalache.

Din grup fac parte femei, bărbați, de orice naționalitate și vârstă, singura condiție fiind aceea ca ei să fie cetățeni ai orașului și să își exprime dorința de a se implica.

.....
„Idea a venit tocmai din nevoia de a realiza o cât mai bună colaborare și comunicare între autoritatea publică locală - respectiv Consiliul Local și aparatul de specialitate al primarului - și locuitorii orașului”.

Daniel Tudor Mihalache

Sfatul bătrânilor un partener de încredere al Primăriei

Copșa Mică își ascultă bătrânii

O vorbă din vechime spune că „cine nu are bătrâni să-și cumpere”. Copșa Mică a făcut un lucru cu mult mai bun și mai util – a învățat să îi prețuiască pe cei pe care îi are. Drept urmare, a luat ființă Sfatul bătrânilor, un fel de consiliu al înțelepților comunității, pe care toată lumea îl respectă. Primăria ține cont de opiniile primite, iar lucrurile încep, încet, încet să se miște către o direcție bună iar noul se întâlnește cu tradiția, în folosul tuturor.

Sfatul bătrânilor a fost ideea primarului din Copșa Mică, Daniel Tudor Mihalache, care, în 2004, imediat după alegeri a avut inițiativa formării acestui organism consultativ. După alegeri a avut Daniel Tudor Mihalache o inițiativă, nouă ne-a spus unde să ne întâlnim, cum a gândit-o (n.n. organizarea Sfatului), și ne-am adunat, o dată în Primărie, niște oameni de aici, mai în vârstă, care ne-am implicat și înainte în tot felul de activități obștești. Am fost foarte mulți la început, în jur de 50 de persoane. Asta a fost în 2004, când ne-a adunat și ne-a spus că vrea să facă un sfat al bătrânilor, care să conlucreze cu primăria, să aibă un ajutor în treburile locale.

Atunci m-au ales președinte, și am trecut la treabă. Pe parcurs, până acum au mai plecat. Au rămas 13 persoane, că lumea care a crezut că fiind vorba de o asociație pe lângă Primărie, mulți au crezut că pot obține niște foloase s-au înșelat și, încet-încet, când au văzut că este o chestie de voluntariat, s-au lăsat păgubași”, explică președintele Sfatului bătrânilor din Copșa Mică, Nicu Domșa.

Așezați cum sunt bătrânii,

lice, ținem legătura tot timpul cu orașul”, explică Nicu Domșa, adăugând că membrii Sfatului, în discuțiile purtate cu cetățenii orașului, cer părerea și, la fiecare ședință, se redactează o notă către primar și Consiliul Local în care sunt incluse reclamațiile cetățenilor, întrebările, și problemele ridicate de cetățenii orașului Copșa Mică. „Noi aflăm de la acești oameni exact în care parte a orașului locuiesc și de

se ocupă de veteranii de război, și am reușit să facem această placă comemorativă. Tot prin conlucrarea directă cu Primăria am reușit ca, în fiecare an de Ziua Eroilor, să aducem toți veteranii de război la o slujbă comemorativă, în care îi cinștim. În plus, avem întocmite parteneriate legale cu grădinițele și școlile din oraș. De exemplu, se apropie 1 aprilie. Vom avea târgul de ouă încondeiate, a 6-a ediție, prin care elevii cu mâini îndemănate de la Școala Generală nr. 3, încondeiază ouă, pe care le vând populației, eleviilor, părinților. Cu banii colectați au făcut, și anul trecut, pachete pentru oamenii nevoiași din oraș. La fel, am avut târgul de măștișoare și am trimis 100 de măștișoare în Franța”, detaliază Nicu Domșa.

Pentru Copșa Mică, Sfatul bătrânilor are și rol de gospodar chibzuit pentru banii publici, în condițiile în care, are grijă ca sărbătorile organi-

în momentul de față că Sfatul bătrânilor este o instituție indispensabilă bunei funcționări a administrației locale. „Ne implicăm și suntem în primul plan. O să facem o expoziție locală. Umblăm acum să căutăm șahiștii pentru Cupa Primăverii care e în 31 martie și am găsit 10 persoane. Vrem să facem și un campionat de table, o competiție de tenis de masă, deci activități în sala de sport, în școli. În grădinițe vom face niște activități la nivelul copiilor, adică de Ziua Națională a României, ziua de ghicitori, ziua de basme. Am făcut ore de igienă sanitară cu grădinițele din Copșa Sat, cu doctorița de acolo, să-i învețe pe copii să se spele pe dinți, pe corp”, mai spune Nicu Domșa.

Și cum fără legea de partea ta e cel mai greu să lucrezi, Sfatul bătrânilor a realizat un parteneriat cu Poliția de proximitate, ai cărei funcționari sunt prezenți la fiecare

“Suntem ochii și urechile orașului. Membrii suntem împărțiți în toate zonele orașului, suntem legătura dintre cetățenii orașului și Primărie”

membrii Sfatului și-au luat treaba în serios, pentru că în scurt timp de la înființare, a fost redactat un statut, a fost făcută o ștampilă, fără însă a se înregistra juridic, pentru că, spune Nicu Domșa, nimeni nu știa cât va dura toată povestea. „Sfatul bătrânilor este un for consultativ, pe lângă primăria orașului Copșa Mică. Suntem ochii și urechile orașului. Membrii suntem împărțiți în toate zonele orașului, suntem legătura dintre cetățenii orașului și Primărie”, spune președintele Sfatului.

Pentru ca treaba să meargă cât mai bine și pentru ca „vocea orașului” să-și poată desfășura activitatea eficient, Nicu Domșa spune că a ales una dintre cele mai bune metode posibile, după principiul conform căruia, repetiția este mama învățării. „În fiecare ultimă luni a lunii, avem programate ședințe. Pe parcursul fiecăreia discutăm, chemăm oameni competenți din oraș. Începem în ianuarie, cu taxe și impozite, ca să putem informa populația, cum stă treaba, ulterior chemăm poliția, viceprimarul, primarul cu rapoarte, participăm la diferite dezbateri pub-

ce au nevoie, sau ce ar trebui să se facă, și noi le înaintăm conducerii Primăriei. Ulterior, primarul le propune spre dezbateri în Consiliul Local împreună cu viceprimarul, pentru a fi adoptate cele mai bune soluții posibile”, mai spune președintele Sfatului bătrânilor.

În acest fel, potrivit lui Nicu Domșa, „vocea din Copșa Mică” cum este cunoscut Sfatul bătrânilor, a reușit să se facă auzită în „urechea” Primăriei și a Consiliului local pe mai multe probleme stringente pentru locuitorii din oraș, precum cea a apo potabile, a poluării atmosferice, a rezolvării problemelor de întabulare, respectiv a rezolvării celor legate de blocurile de locuințe, sau a altora privind pământul și, nu în ultimul rând, să se facă auzită și pentru cu cei care locuiesc în Copșa Sat sau Târnăvioara. „Am adus în discuție proiectele legate de sala de sport, de locurile de joacă. Plus, că noi cei din Sfat, participăm la toate activitățile culturale, iar împreună cu primarul și viceprimarul facem graficul pentru activități culturale pe un an de zile. Sfatul bătrânilor

“Începem în ianuarie cu taxe și impozite, ca să putem informa populația, cum stă treaba, ulterior chemăm poliția, viceprimarul, primarul cu rapoarte, participăm la diferite dezbateri publice, ținem legătura tot timpul cu orașul”

zate să aibă însemnătate pentru locuitorii orașului. „Din 2009, am anulat ziua recoltei, pentru că nu suntem un oraș agricol, și am înlocuit-o cu Ziua pompierilor, pentru că, în 30 iulie, vom sărbători 5 ani de la înființarea serviciului S.M.U.R.D., un lucru pe care noi vrem să-l sărbătorim cu mare fast, fiindcă Raed Arafat, a fost cel care a adus S.M.U.R.D.-ul în Copșa Mică și i-a școlarizat pe copii și i-a ajutat”, spune președintele Sfatului bătrânilor.

Primăria poate considera,

ședință lunară, tocmai pentru a preîntâmpina apariția oricărei probleme. „Eu zic că, din punct de vedere al ordinii publice, Copșa Mică e un oraș foarte liniștit, nu avem probleme mari. Copșa Mică arată cu totul altfel, dar trebuie să ne asumăm că, ici colo, mai sunt de rezolvat unele aspecte. De criticat e cel mai ușor, dar de întins o mână în ajutorul primăriei, este mult mai greu. Sunt ferm convins că aici la primărie este ușa deschisă pentru toată lumea”, mai spune Nicu Domșa.

Veriga de legătură dintre Primăria Copșa Mică și comunitățile rrome

Comunicarea între administrația locală și toate categoriile de comunități este cheia succesului pentru rezolvarea exactă a tuturor problemelor pe care le pot întâmpina membrii acestora. La Copșa Mică, Primăria a găsit cea mai bună soluție prin angajarea unui consilier pe problemele romilor, care înțelege comunitatea, necesitățile ei și, mai ales, obiceiurile importante, astfel încât pentru prioritățile comunității administrația locală să vorbească aceeași limbă.

Nicolae Rotar este angajat al Primăriei Copșa Mică în calitate de consilier pe probleme ale romilor și președintele „Asociației pentru Emancipare apărarea drepturilor și integrarea socială a romilor”. Conform lui Nicolae Rotar, Asociația pe care o conduce are menirea de a fi veriga lipsă între comunitățile de romi și administrația locală, tocmai pentru a putea să facă cunoscute, direct din mediul acestora, problemele și cerințele membrilor lor. „Conform statutului, ne propunem să aducem la cunoștința autorităților problemele specifice comunităților, iar în paralel, să facem mediatizare în rândul comunităților despre proiectele primăriei, măsurile pe care administrația vrea

să le ia în sprijinul integrării comunităților de rromi”, explică acesta.

Mai mult, tot pentru a veni în sprijinul direct al comunității de rromi, președintele „Asociației pentru Emancipare” are în derulare un proiect integrat, la care participă Primăria și Fondul Român de Dezvoltare Socială. „Proiectul se numește Acces, iar demersurile le-am început încă din 2008. E un proiect integrat, cu o componentă de infrastructură, care include reabilitarea unui drum care traversează comunitatea de romi din Târnăvioara, cu un podet peste un râu care vine din partea de nord a comunității. Are și o componentă socială, care se constituie într-un curs de educație sanitară pentru a informa populația asu-

pra prevenirii bolilor, asupra igienei corporale, locuinței, alimentației și așa mai departe”, mai spune președintele Rotar.

Din punctul său de vedere, orice asociație care are ca principal scop îmbunătățirea vieții comunității din care face parte este o organizație importantă, cu atât mai mult cu cât, și urmează punct cu punct agenda stabilită. „Este importantă, în primul rând, prin faptul că este o verigă între autorități și comunitățile de rromi, care, ca în orice parte a țării, sunt defavorizate, în primul rând prin nivelul scăzut de instruire, prin faptul că ei de nu foarte mult timp au fost eliberate din robie, au trăit la marginea societății, la marginea legislației, și acum, ca

să se integreze, trebuie să fie susținute”, consideră Nicolae Rotar.

De asemenea, rolul unei asociații este de a aduce la un numitor comun, opiniile divergente dintr-o comunitate, pentru ca scopurile vizate să poată fi înțelese și realizate cu efecte pozitive pentru toți membrii ei. „În orice comunitate sunt și persoane receptive și persoane opozante, care au anumite probleme cu autoritățile, în special cu poliția. Aceste persoane sunt mai puțin receptive, dar și ele încet-încet nu vor avea încotro. Dacă majoritatea se integrează și urmează căile legale și pe cele de bună conviețuire. Trebuie și ei să se integreze”, mai spune președintele „Asociației pentru Emancipare”.

Cercetașii din Copșa Mică

Școala vieții în natură

Cei mai mulți dintre copiii din aceste timpuri sunt pasionați de internet, legați ombilical de tastatură, lipiți de mouse și au ajuns să nu cunoască foarte multe din viața reală. Abia dacă mai recunosc o pisică sau un porumbel. Parcurile sunt puține și tot mai sărace în verdeață. Copșa Mică, însă, se deosebește din acest punct de vedere față de alte orașe din județ, în primul rând prin felul în care oamenii înțeleg să își educe copiii – în natură, aproape de Dumnezeu, cu minimum pe care mediul înconjurător îl oferă. Soluția – la fel de simplă – un club de cercetași pentru elevii de până în clasa a V-a.

Sandu Lang, primul șef al grupei de cercetași din Copșa Mică, povestește că ideea înființării unui astfel de club i-a venit, cu mai mulți ani în urmă, Annei Mihalache, fiica actualului primar, Daniel Tudor Mihalache. „Știa că îmi place să ma duc pe dealuri, pe munți și a venit la mine cu ideea de a face o astfel de grupă. Mi-a plăcut și am pornit la drum, iar în scurt timp ne-am afiliat și noi la celelalte grupe din țară”, spune Sandu Lang.

Deși nu părea că va avea impact asupra copiilor, Sandu Lang spune că lucrurile au început să se miște foarte repede și cu priză la cei mici, mai ales după ce și-au făcut uniforme, șepcuțe, cravate, însemne speciale și un steag al grupei. „După acest moment, cu siguranță le-a plăcut tuturor copiilor care au vrut să facă parte din grupa de cercetași”, spune Sandu Lang. Erau 25 de copii care s-au plimbat în excursii, în tabere, iar în fiecare vacanță de vară mergeau o săptămână într-una dintre aceste tabere pentru a se antrena în arta cercetașilor. „Am fost la Năpușnea în județul Mureș, pe Valea Ghiurghiului, unde șeful taberei era un specialist în domeniu. Îl cheamă Daniel Niculescu, profesor în domeniu, a făcut și o serie de studii în America din câte știu eu. O săptămână de pregătire însemna că luni dimineața era programată sosirea în tabără,

copiii se pregăteau după care plecam pe traseu, pentru a-i învăța orientare turistică. Aveam tot felul de sisteme puse la punct pe aceste trasee, plase cu scribeți pentru a traversa o râpă sau o apă mai mare”, povestește Sandu Lang.

Copii aveau parte, într-o săptămână, de pregătire și de lecții de supraviețuire în cazul în care se rătăceau, în sensul că în grupa de cercetași, învățau să se orienteze în pădure după poziționarea mușchilor funcție de care să găsească punctele cardinale și chiar să supraviețuiască cu hrană puțină. „Unul dintre cele mai utile lucruri pe care le înveți într-o tabără de cercetași este să utilizezi cât mai bine lucrurile de valoare pe care le ai lângă tine la tot pasul. Spre exemplu, un cercetași trebuie să știe cum să facă placinta cercetașului, din iarbă, boabe de grâu sau de porumb dacă ai, dacă nu tot felul de semințe comestibile pe care le găsești în pădure. Îi învățam cum să se ferească de animale sălbatice, ce să facă dacă sunt atacați de urs, care sunt situațiile în care pot fi atacați și cum să evite astfel de momente”, mai spune Sandu Lang.

Șeful grupei de cercetași spune însă că cele mai mari probleme le-au întâmpinat din cauza banilor care le lipseau mai tot timpul, chiar dacă sumele pe care trebuiau să le plătească drept contribuție nu

erau mari. „Nu au fost necesari foarte mulți bani niciodată, dar erau indispensabili. Trebuie plătite cotizațiile la celelalte organizații la care am fost afiliați, pentru a putea merge în excursii, în tabere. E vorba de timp și de organizare ca să poți strânge sume de genul acesta. M-am ocupat de ele, mergeam pe la părinți pe acasă și adunam bani. Dar asta o puteam face până când m-am angajat, pentru că după aceea, nu a mai fost timpul necesar. E obositor și am și eu o vârstă”, crede Lang.

Cu toate acestea, Lang spune că îi place viața de cercetași, pe care a trăit-o aproape 8 ani, mai ales că ideea de a duce copiii la o astfel de activitate, este una foarte bună, educativă și sănătoasă. „În natură acolo, munceam împreună, mergeam

după lemne, făceam focuri de tabără, fiecare avea activități la bucătărie, era o oră, și la fiecare oră se schimbau, se duceau la instructor, făceau tot felul de lucruri de mână, făceau și origami. Erau activități bine puse la punct, nu prin internet cafe-uri sau alte baruri ca acum”, mai povestește Lang.

Și pentru ca menirea pregătirii de cercetaș să fie completă în formarea copiilor de vârste frage, Sandu Lang spune că, la fiecare tabără, exista și un pastor, care, în fiecare dimineață, le făcea copiilor o prezentare din Biblie pe înțelesul lor, se rugau, după care luau micul dejun și la ora 10 începeau activitățile. „Începeam fiecare zi cu Dumnezeu, după care ne ocupam de formarea caracterului”, încheie Lang.

Întoarceți-vă fața spre Dumnezeu!

Peste doar câteva zile credincioșii din toată lumea vor sărbători Învierea Domnului sau sfintele Paști, sărbătoare considerată cea mai importantă de lumea creștină. Deși majoritatea caracterizează această sărbătoare drept un bun prilej ca familiile să se reunească în fața unei mese bogate încărcate de simboluri, preoții cred că în astfel de momente oamenii trebuie să-și întoarcă fața spre Dumnezeu și să încerce să fie mai apropiați de biserică și de credința în cele sfinte.

„Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră și zadarnică este propovăduirea noastră”

Sfântul Apostol Pavel

Momentele de Paști sunt unice pentru credincioși. Cu toții, obișnuiesc să pregătească mese îmbelșugate, să respecte tradiția cu cozonac și ouă roșii, dar în opinia preoților parohi pentru mulți, aceste lucruri nu sunt însoțite și de ceea ce ar trebui să fie primordial, și anume, curățirea sufletului de păcate, prin taina sfintei spovedanii.

De Învierea Domnului se leagă toată învățătura Bisericii creștine, cum spune și Sfântul Apostol Pavel „dacă Hristos n-a înviat zadarnică este credința voastră și zadarnică este propovăduirea noastră”. Cu alte cuvinte dacă nu credem în învierea Domnului zadarnică este și credința omului și zadarnică este și propovăduirea apostolilor și a bisericii. Cu regret, putem spune că nu suntem o comunitate creștină. Ar fi de dorit să fim, dar mulți dintre credincioșii de astăzi sunt credincioși doar cu numele. Sunt credincioși ce au primit botezul, dar nu sunt credincioși practicanți. Am mai întâlnit expresia aceasta,

oameni spunând: familia mea este o familie creștină, dar nu este practicantă. Se declară creștini, dar nu trăiesc cele ale credinței. Este un lucru dureros acesta, dar în preajma Sărbătorii Învierii toată lumea se adună, chiar dacă este credincios, sau mai puțin credincios, ceea ce este un lucru îmbucurător”, spune părintele Teodor Câdea.

Creștini de două ori

pe an

Cu regret, părintele spune că pentru mulți, biserica se rezumă la doar două sărbători: Crăciunul și Paștele. Spune, că totuși, este un lucru bun că lumea nu uită de tot de biserică dar este convins că vizitele în casa Domnului ar trebui înmulțite. “Am întâlnit și expresia: suntem creștini doar de Sfintele Paști și de Crăciun. Din păcate, mulți dintre noi sunt doar așa: să participăm doar la cele două praznice fundamentale pentru creștinism. Până la urmă, impresionant este că putem constata pe mai

departe puterea praznicului Învierii, aceea de a aduna pe toți credincioșii, mai mult sau mai puțin credincioși. Fiecare, cu timp și fără timp, caută să vină și să primească paștile. Există tendința de a identifica paștele cu sfânta împărțanie ceea ce este un lucru fals.

Mai uniți în

comunitățile mici

Părintele Câdea spune că, din fericire, în comunitățile mai mici, precum cea în care activează, oamenii sunt mai atenți la pregătirea pentru Înviere. “Trebuie să trăim Praznicul Învierii nu numai cu trupul ci și cu sufletul, asta observ eu în parohia în care îmi desfășor activitatea. Credincioșii vin și se spovedesc în număr mai mare decât în comunitățile și parohiile mai mari. Mă bucur că în momentele aceste, cei care caută biserica, sunt și tineri. Ma bucur, că datorită profesorilor de religie care își fac treaba, și care au o colaborare bună cu preoții, tinerii au ajuns să fie

mai pregătiți decât părinți, să înțeleagă de ce vin la spovedanie. Sărbătoarea Învierii este și o Sărbătoare a Păcii, pentru că, după Sărbătoarea Învierii, noi murim împreună cu Hristos și ne naștem împreună cu Hristos, deci după fiecare Sărbătoare a Învierii este și o înviere a fiecăruia dintre noi. Cu alte cuvinte dacă ne-am pregătit sufletește și trupește, ne-am spălat sufletul de păcate, noi devenim noi Adam sau noi Eva, ca și cum am începe o viață nouă. Mesajul lui Hristos după înviere către ucenici este: „Pace vouă. Pacea mea dau vouă. Pacea mea las vouă”. Ar fi de dorit ca fiecare dintre noi să ne aducem aminte de aceste cuvinte la Sărbătoarea Învierii, și să încercăm să menținem pacea cât mai mult”, mai spune părintele Câdea.

Credință în cele

sfinte

În opinia părintelui catolic Vince Varga, sărbătoarea Învierii este foarte importantă.

Este un moment de meditație, în care oamenii ar trebui să creadă mai mult în valorile spirituale și nu în cele palpabile. “Paștile sunt cea mai mare sărbătoare a creștinilor fiindcă este sărbătoarea Învierii și acest lucru este foarte important pentru lumea creștină. Îmi aduc aminte că în anii 80, un preot a început predica spunând că în lume sunt două tipuri de oameni. Sunt unii care merg la pelerinaj la Ierusalim, acolo unde a murit domnul Isus Hristos, dar unde mormântul este gol și alții care merg în pelerinaj la Moscova unde este cel mai mare om, la mausoleu, unde i se afla trupul. Diferența este că aceștia din urmă cred într-un adevăr, care este, de fapt un neadevăr, în timp ce creștinii cred în Dumnezeu fără a avea la îndemână ceva palpabil și aceasta este credința cea adevărată”, spune preotul Varga.

Prilej de meditație

Părintele catolic spune că o astfel de sărbătoare ar trebui să fie un bun prilej pentru comunitate de a fi mai apropiată mai bună, mai răbdătoare, dar, în primul rând, mai unită. Tocmai de aceea, crede că într-o astfel de perioadă fiecare creștin trebuie să-și pună întrebări și să caute răspunsuri. “În astfel de sărbători, precum Paștile biserica se umple și-mi pare bine. Totuși, cred că fiecare ar trebui să se întrebe ce reprezintă de fapt pentru ei Paștile. Este într-adevăr un moment de întâlnire cu Dumnezeu sau este doar un bun prilej să punem pe masă ceea ce avem noi mai bun, să mâncăm și să petrecem cu toții. Din păcate, cu regret spun, cred că ultima parte este cea care domină”, susține părintele Vince Varga.

O nouă generație

În opinia preotului catolic, în astfel de momente

premergătoare sau în timpul sărbătorii Învierii Domnului, oamenii ar trebui să se gândească la lucruri mai supranaturale și nu doar la cele lumești. “Nu trebuie să ne gândim la Dumnezeu doar la Crăciun și la Paști. Ar trebui să o facem în fiecare zi și să fim o pildă vie de creștini adevărați. Oricum în momentul de față ceea ce mă bucură e faptul că tinerii se apropie tot mai mult de biserică și avem speranțe că peste 15-20 de ani, să avem o societate mai bună, cu o credință în adevăratul sens al cuvântului. Totuși avem nevoie de sprijinul părinților, pentru că degeaba îndrumăm copiii de două trei ori pe săptămână dacă în restul timpului nu sunt încurajați. Acum, de aceste zile, ar trebui cu toții să fim mult mai buni”, spune preotul catolic.

“Să fim mai buni”

În opinia părintelui ortodox, Dumitru Idu sărbătoarea sfin-

telor Paști ar trebui să fie un prilej pentru toți de meditație, de întoarcere la Dumnezeu. “În aceste momente, cu toții ar trebui să fim mai buni, mai ales cu semenii noștri. Așa cum Dumnezeu ne dă nouă atâtea bunătăți, și noi ar trebui să fim mai atenți cu se-

menii noștri care au nevoie de noi. Să fim mai evlavioși, să fim mai aproape de Domnul. Trebuie să înțelegem că o astfel de sărbătoare ar trebui să ne adune pe toți la un loc să facem fapte bune și, mai ales să dăm dovadă de pioșenie”, spune părintele Idu.

Reîmpăcare sufletească

În opinia preotului evanghelic Tamaș, Paștele trebuie să însemne, în primul rând dragoste pentru semenii. “Paștele reprezintă prin jertfa Fiului pentru om, dragostea Domnului, o reînvier, o reîncărcare, o reîmpăcare sufletească a fiecărui om creștin, enoriaș, fie el de orice religie. Ca o îndrumare aș dori să învățăm fiecare din această mare dar al Domnului – dragostea. Să o menținem și să o trăim în zilele care urmează, nu numai de sărbători, pentru că viața merge înainte și

aceea viață trebuie să o trăim și să o sărbătorim în cadrul aniversării Paștelui”, spune părintele evanghelic.

Aproiați de semenii

Paștele sunt sărbătorite anul acesta, în aceeași dată

și de membrii bisericii Pentecostale. În opinia pastorului Elisei Bora, momentul trebuie să fie unul plin de încărcătură. “Este cea mai mare sărbătoare. Este un moment în care fiecare ar trebui să ne gândim la pacea și mulțumirea noastră sufletească. Ar trebui să ne apropiem mai mult de semenii noștri să plecăm urechea la nevoile fiecăruia. Să știm să facem un cadou, să fim mai buni”, spune pastorul Bora.

Moment înălțător

Învieria Domnului este, fără doar și poate, un bun prilej pentru creștini de a lega o punte și mai strânsă cu Dumnezeu. “Este dacă putem spune așa, un moment, în care apropierea ar trebui să o facem și mai puternică. Este momentul în care trebuie să ne gândim cât a suferit Isus pe cruce pentru binele nostru și la cât de multe lucruri ar trebui să facem pentru cei de lângă noi. Pentru cum ar trebui noi să ne curățim sufletele de păcat iertând și cerând iertare. Acum, în astfel de momente, cu toții ar trebui să fim mai buni”, spune părintele Corneliu Ganea, preot paroh în Târnăvioara.

O sărbătoare specială

La Copșa Mică se va sărbători Paștele, în aceeași zi și de credincioșii bisericii Adventiste. În opinia pastorului Gabriel Ban, momentul este înălțător. “În primul rând, cu toții ar trebui să fim mai buni, mai curați, mai dedicați semenilor noștri. Este momentul să nu ne mai gândim doar la noi, ci, mai mult la cei care au nevoie de noi. Ar trebui să fie un moment de curățire sufletească, de credință profundă”, spune pastorul Ban.

Muzica din suflet pentru suflet

Se spune că muzica este cel mai scurt drum către suflet, către liniște și, deci, către Dumnezeu. Preoteasa din Copșa Mică, Tunde Tamaș, a simțit-o direct, în momentul în care s-a decis să conducă un cor bisericesc, iar acum consideră că prin muzică oamenii reușesc să se apropie mai mult unul de celălalt și, de ce nu, de Dumnezeu și de tot ce este frumos.

Tunde Tamaș povestește că, la început, corul era format din mulți oameni din diferite religii, dar că între timp, lucrurile s-au schimbat pentru că o parte din cei cu care a început au plecat din oraș, dar a fost mereu o compensare, pentru că alții au prins curaj și s-au înscris, pentru că le-a plăcut ce au auzit. „Cei care cântăm de la început, de acum 7 ani, suntem vreo 4 sau 5. Corul s-a schimbat mereu, dar niciodată nu am fost mai mult de 12-13 persoane”, spune preoteasa din Copșa Mică.

Corul nu se poate lăuda că face parte din categoria celor profesioniște, dar, potrivit Tunde Tamaș, simplu fapt că membrilor le place să cânte și să fie împreună, este de ajuns pentru a le da putere să creadă în ceea ce fac. „Cred că, până

la urmă este mult mai important să faci ce îți place, pentru că acest lucru contează”, crede preoteasa Tamaș.

Despre repertoriu, se poate spune că acesta este alcătuit în marea majoritate din cântece bisericești, dar nimeni nu se ferește să abordeze și alte genuri de muzică. „Cântăm și cântece populare. Acum vreo patru ani am cântat, la Primărie, de Ajunul Crăciunului, și, de atunci, în fiecare an facem acest lucru”, afirmă Tunde Tamaș.

Repetițiile se fac în fiecare vineri, timp de o oră – o oră și jumătate, iar când se apropie o sărbătoare, corul se axează pe repetițiile legate de aceasta. Lucrurile nu se mărginesc însă la repertoriul legat de o anumită temă religioasă sau de un moment din calendarul

bisericesc. „Avem în bagajul nostru multe cântece și am ajuns să alegem ce ne place mai mult, ce știm mai bine. La început a fost mai greu, când a trebuit să învățăm pentru fiecare sărbătoare, dar de când avem multe cântece știute, e mult mai simplu. Oricum, repetiție facem chiar dacă nu se apropie o sărbătoare”, spune preoteasa din Copșa Mică.

Cel mai important lucru însă, este percepția comunității vis-a-vis de activitatea și existența corului bisericesc, mai ales că, de multe ori, acesta cântă și pe parcursul slujbelor bisericești de duminică, atunci când, destul de multă lume este prezentă, și acordă o altă atenție muzicii și atmosferei create. „Cred că acest cor are puterea de a ne apropia

nu doar pe noi cei care facem parte din el, ci și pe cei care îl ascultă. Faptul că în timpul unei slujbe de sărbătoare cântă și acest cor, slujba devine mai spectaculoasă, mai pe înțelesul oamenilor. De multe ori, cântecele vorbesc mai de la sine decât o predică, cine știe ce, înălțătoare”, crede Tunde Tamaș, adăugând că tocmai acesta a fost motivul pentru care a acceptat să conducă acest cor, chiar dacă l-a început nu își dorea să facă așa ceva, considerând că nu este „meseria ei”.

Corul din Copșa Mică este cunoscut și în afara orașului, pentru că de curând, a fost invitat să cânte în Biserica Catolică din Agnita, unde a fost primit cu căldură de auditoriu.

Sportivii orașului

În viața fiecărui oraș, un aspect important trebuie să-l joace mișcarea sportivă. Deși Copșa Mică nu are forța necesară de a susține mișcarea sportivă la un nivel foarte înalt, totuși, câțiva tineri entuziaști au pus bazele Asociației Sportive «Amicii» care face o bună propagandă sportului.

A.S. Amicii Copșa Mică s-a „născut” din dorința unor tineri entuziaști de a practica sport, mai precis fotbal, într-un mod organizat și controlat. În primul an de existență, acești tineri au format două echipe, una de seniori și alta de juniori a căror activitate au finanțat-o din banii lor și de la sponsori. Cu dăruință și perseverență, tinerii din Copșa Mică, au dovedit că pot fi un partener de nădejde

al autorităților locale în ceea ce privește sportul astfel că, începând cu anul 2005, A.S. Amicii Copșa Mică a beneficiat de sprijinul Primarului și Consiliului Local pentru finanțarea activității.

Dezvoltare continuă

Pe baza acestui sprijin, numărul copiilor și tinerilor atrași spre sport a crescut până la 80 și au fost coopțați

mai mulți antrenori și profesori de sport pentru diversificarea activităților sportive. Anul acesta va fi unul de cotitură deoarece A.S. Amicii și-a asumat gestionarea unui program competițional care să acopere tot anul calendaristic și care să implice peste 300 de participanți activi. Sporturile pentru care s-a găsit ecou în comunitate, la profesori și antrenori sunt: fotbal, badminton, tenis de masă și șah în principal, atletism (cros) și baschet cu sprijinul unor colaboratori

Fotbalul se dezvoltă

Fără îndoială, sportul rege are partea leului și angrenează cei mai mulți sportivi. Principalul pion îl reprezintă echipa de liga a V-a, dar alături de aceasta se mai regăsesc și două echipe de copii (11-12 ani și 13-14 ani), înscrise în campionatul de juniori organizat de Asociația Județeană de Fotbal. Totodată se organizează

și cursuri pentru începători, copii născuți după anul 2000. Tot legat de fotbal, Amicii au în subordine și fotbalul de sală. Astfel, se organizează un campionat pe oraș, cu câte opt, maxim zece echipe, fiecare având un lot de zece jucători.

Paletă largă

Asociația își propune pentru acest an să dezvolte și alte ramuri, precum badminton. În ceea ce privește această nouă ramură, se dorește inițierea unor cursuri pentru începători, urmând ca dintre aceștia să fie selectați cei mai promițători, care, treptat să participe la mai multe competiții amicale. La tenis de masă, pe lângă Cupa Orașului organizată în fiecare primăvară și toamnă se dorește organizarea unor cursuri pentru începători. Pasionații de șah vor avea și ei două competiții dedicate, Cupa Orașului, vara și iarna, iar atleții se vor putea întrece și ei în cadrul competiției intitulate Crosul orașului.

Licuricii lui

Licuricii cum li se spune, sunt o organizație educațională destinată copiilor de până în clasa a IV-a, în care instructori special pregătiți în pedagogie se preocupă să modeleze caracterele tinerilor care le devin membri. Un element esențial în fundamentarea dezvoltării lor ulterioare, este religia și Dumnezeu, indiferent de forma în care există el – ortodox, catolic, protestant sau evanghelist. La Copșa Mică, Licuricii par să fi adus o fărâmbă de lumină în viața copiilor.

Liliana Dragotă, coordonatoarea Licuricilor din Copșa Mică, spune că organizația există din 2004 în oraș și că, de atunci are un număr relativ constant de copii care participă la activitățile organizate. „Eu am fost instruită din 2001, ca instructor de Licurici, am fost într-o tabără de instructori, și am lucrat la Mediaș, la biserica noastră până în 2004, după care am venit aici. La început am avut numai 6 copii, după care am avut și 14, din care patru s-au mutat, din păcate. Sunt numai copii veniți din clasele 1-4”, spune Liliana Dragotă. Potrivit coordonatoa-

rei Licuricilor copșăneni, în organizație pot veni orice fel de copii indiferent de religie, pentru că mesajul lui Dumnezeu este unul singur indiferent de cum este el transmis.

Avantajul Licuricilor este faptul că au găsit formula perfectă pentru a-i atrage pe copii și pentru a le dezvolta capacitățile intelectuale și mai ales pe cele social – umane. „Copii lor le place pentru că noi nu avem numai activități spirituale, avem și ateliere, avem pictură pe sticlă, am făcut pictură și pe pietre, modelino, cu baloane cu făină, și cu lână, am făcut figurine în

sticle cu tot felul de prafuri alimentare. Am reușit să învățăm și origami, o artă japoneză, pe

meze deprinderi și cunoștințe, pentru viața de zi cu zi. „Întotdeauna sunt și jocuri în

care dacă o stăpânești poți să faci orice cu hârtia, și animale și flori”, povestește Liliana Dragotă.

Mai mult, organizația Licuricii din Copșa Mică are un avantaj în plus față de altele similare, pentru că pe lângă cel scopul principal cel de-al face cunoscut pe Dumnezeu celor mici, îi ajută să-și for-

echipă în care ei trebuie să se înțeleagă și să facă în echipă în așa fel încât să se obișnuiască unul cu alții. Am avut trasee prin pădure, trasee cu probe, cu tot felul de obstacole, care nu durează numai o jumătate de oră, ci de la 10 dimineața până la 5-6 seara. De câte ori am avut ocazia, am organizat drumeții pe parcursul cărora,

Dumnezeu

i-am învățat și natură, am avut și ateliere, orientare în mediul înconjurător și observarea naturii”, povestește coordonatoarea Licuricilor din Copșa Mică.

Locul preferat de joacă pentru Licurici este tabăra de la Lăpușa, unde merg ori de câte ori au ocazia și banii necesari pentru cazare, masă și transport, acest centru fiind ieftin și convenabil din toate punctele de vedere. „Nici copii nu s-au săturat de locul acela. E atât de frumos acolo, e pădure, avem și un râu acolo. Eu din 2000 mă duc acolo și nu m-am săturat de locul acela. E super acolo”, crede Liliana Dragotă.

Oricât de spirituală ar fi menirea organizației, din nefericire, problemele lumeste

nu pot fi puse deoparte definitiv, fapt pentru care banii sunt o problemă din când în când. „În Copșa sunt copii foarte necăjiți, mulți părinți nu au serviciu și trăiesc din vânzarea de fier vechi. Am avut noroc anul trecut că am avut spon-

sorizare pentru două fete, și în rest nu au putut veni. În alți ani, am umblat după sponsorizări la firme, am făcut un plan cu ce se întâmplă într-o tabără, și am mers la firme. Am lucrat cu Asociația Prietenia Ligia din Copșa, ei ne-au dat un chitanțier, noi când primeam banii, dădeam chitanță. Și chiar în anul acela când au fost și cercetașii cu noi, am primit toți banii care ne trebuiau pentru mâncare, cazare și transport. Și anul următor am primit bani numai pentru transport. Anul acesta mi-e groază să mă mai duc pe la firme cu criza asta”, spune Liliana Dragotă.

erau 120 de copii prezenți, în prezent, centrul de la Lăpușa, din cauza standardelor europene și a nevoii de a cheltui chibzuit fondurile, a trebuit să reducă de la 120 de locuri la circa 50. „Acum organizăm taberele pe conferințe. În România sunt 5 conferințe, și într-o conferință sunt 3 județe, și fiecare județ trebuie să-și facă singur tabăra. Organizăm noi instructorii toată tabăra, și bucătăria, și să căutăm medic, asistent medical, și pastor, că în fiecare tabără trebuie să avem un pastor”, detaliază Dragotă.

Cu toate acestea, coordonatoarea organizației Licuricii spune că găsește resursele

Criza nu a iertat nici locația în care se organizează taberele anuale, fapt pentru care, spre deosebire de anii trecuți, când

necesare pentru a merge mai departe și pentru a se ține de programul și pentru a nu uita menirea pe care o au – aceea de a ajuta copiii să pornească pe un drum corect în viață. „Amănunțit planificăm totul. Spre exemplu programul unei zile în tabără începe la 7 dimineața pentru copii, la 6 jumătate pentru instructori, iar stingerea este la 12 noaptea. În fiecare an cumpărăm materiale, pentru care primim bani de la conferință, circa 10 milioane pe an, și de obicei ne-a ajuns întotdeauna, ne-am descurcat și am avut hârtie, foarfeci, lipici, absolut tot ce a fost nevoie”.

Prieteniei

Copșa Mică, ca și alte localități, a legat, imediat după anii Revoluției, diverse legături cu orașe din Europa. Asociația Prietenia a fost înființată pentru a menține relațiile de colaborare cu partea franceză, dar acum își dorește să-și extindă aria de activitate.

Scopul principal al Asociației Prietenia este întreținerea unei relații de prietenie cu partea franceză, cu o asociație similară din țara Cocoșului Galic. Asociația a fost înființată în 2000, și are statut juridic. La început, după revoluție, majoritatea activităților erau mai mult sub formă de sponsorizări, donații, destul de bine ținute, pe care noi le foloseam în diferite scopuri pe care de fapt, ei le cam stabileau. Totuși, eu nu sunt de mult în această asociație, motiv pentru care istoria în amănunt nu o cunosc”, spune

Fabiola Rusu, cea care se ocupă în acest moment de conducerea asociației.

Schimbare de optică

După ani de zile, în care Prietenia a mers mai mult din inerție, acum s-a implicat în mai multe proiecte, pe care vrea să le deruleze. „Am început, acum doi ani, în 2008, de când sunt în asociație, să lărgim spectrul. De atunci am încercat să schimbăm un pic orientarea, în sensul să nu așteptăm mereu să aibă o inițiativă partea franceză și noi să răspundem. De fapt, tot de

la ei a plecat și ideea cu centrul de vacanță, care e practic primul mare proiect, care s-a continuat și anul trecut și cu siguranță o să facem și în acest an, care înseamnă un proiect susținut și finanțat de primărie, la care francezii au colaborat mai mult cu materiale didactice. Se desfășoară, în fiecare vară pe o perioadă de două săptămâni la Școala generală Nr.3, cu doi animatori profesioniști francezi. Credem că așa va fi și anul acesta, dar cu un plus de instructori români, pentru că noi toți am participat la un curs de formare organizat de Ille et

Villaine Sibiu”, mai spune Fabiola Rusu.

Tot mai mulți copii

Începuturile centrului de vacanță a fost destul de dificil. Inițial a fost promovată ideea. Organizatorii au fost prin școli, au discutat, au făcut fișe, au împărțit fluturașe, dar nu au fost foarte receptivi inițial. „Încet-încet lucrurile încep să se miște, pentru că discută între ei, le place foarte mult, sunt încântați de ce se întâmplă atât părinții cât și copiii, pentru că activitățile sunt ludice, îi deconectează

francezilor

de la viața destul de plictisitoare din luna iulie, respectiv în anul acesta o să fie în august. Sunt destul de sătui de vacanță așa că o să primească

cu bucurie. Am folosit foarte mult experiența francezilor care sunt, profesioniști. Ei au specializări în școli, facultăți, în zona asta a animației. La

noi, deocamdată e un lucru nou și lumea de acum începe să se învețe”, mărturisește profesoara din Copșa Mică.

Proiect amplu

Proiectul centrului de vacanță, dar și alte proiecte, pe care vrea să le deruleze în vara acesta, Asociația Prietenia vrea să le includă într-un proiect global. Acesta urmează să fie depus în cadrul unui dosar, în luna aprilie, la Uniunea Europeană, pentru a primi finanțarea. „Proiectul o să includă o tabără de tineri, în care un număr de tineri francezi, în jur de 8, o să vină și o să fie stabiliți în familiile aici. Alături de aceștia o să avem un program de activități comune, după care o să fie centrul de vacanță. De asemenea, o să fie un alt proiect care a început anul trecut și o să continue și anul acesta, și care s-a numit <<Jocul pe strada mea>>, dar care anul trecut nu a avut legătură cu Asociația. Doar animatorii care sunt și membri ai Asociației au participat, dar independent. Anul acesta vrem să includem programul în acest proiect”, declară Fabiola Rusu.

Succes printre tineri

„Centrul de vacanță”, dar și „Jocul pe strada mea”, au avut un real succes, anul trecut. La centrul de vacanță, anul trecut, au fost 35-40 de copii, dar, anul acesta se speră în prezența unui număr și mai mare.

Paște fericit!

**Fröhliche
Ostern!**

**Kellemes
húsvéti
ünnepeket!**

**Patradi
bachtale!**

**Happy
Easter!**